

[Alfred Jensen.]

Jeg har i Betænkningen set et Eksempel paa, hvor vidt Karrigheden kan drives. Bilag 23 er en Henvendelse fra Dansk Blindesamfund. Nu tror jeg vel ikke, at de blinde er i Stand til at drive Sport i den Forstand, andre Mennesker gør det, men de har naturligvis Interesse i og Brug for et Friluftsliv ligesom andre Mennesker, og det er vel den Form for Sport, de kan drive. De henvender sig nu i Anledning af Tipstjenesteforslaget og beder om et Tilskud fra Tipstjenestens Provenu, og som Begrundelse anfører de, at deres Feriehjem ved Hobro giver et Underskud paa 25 000 Kr. aarlig, og at deres Ferielejr ved Dragør Sydstrand koster dem ca. 5 000 Kr. aarlig; de er ikke i Stand til at forhøje Medlemmernes Betaling for Opholdet paa disse to Steder, og de kan daarligt skaffe Pengene. Dette kan man læse i Betænkningen. Men er det da ikke urimeligt, at Samfundsborgere, der er stillet, som de blinde er, ikke kan faa et Beløb paa 30 000 Kr. om Aaret, naar vi ofrer Millioner og atter Millioner til Militær og Politi? God Vilje maatte kunne ændre dette Forhold.

Jeg er tilfreds med, at vi har faaet dette Bilag aftrykt, og jeg er i øvrigt tilfreds med, at Betænkningen er saa omfattende og saa fyldestgørende, som den er. Det var ønskeligt, om det altid var Tilfældet, naar Lovforslag var fremme til anden Behandling. Alt for ofte indeholder Betænkningerne ikke det, man har Brug for, hvis man virkelig vil have et Indblik i det Resultat, der er kommet ud af Udvalgsarbejdet, og i, hvorfor dette er blevet, som det er.

Af Bilagene fremgaar det endvidere, at der inden for Idrætsverdenen er saavel Tilhængere som Modstandere af Tipstjenesten, men der findes jo faktisk ingen, der anbefaler Tipstjenesten som noget særdeles ideelt, og det forstaar jeg saa udmærket. Der er noget andet, jeg derimod ikke forstaar, og det er, at der alligevel i Udvalget er et Flertal for, at man skal indføre Tipstjeneste, naar man ved, at der ud over de allerede omtalte Ulemper kommer andre til. Andre Ordførere har været inde paa det urimelige i, at man skulde sætte et saa omfattende Arrangement i Gang for at skaffe Sporten en 2—3 Millioner. Jeg vil understrege denne Betænelighed, og jeg synes, det er typisk, at netop de, der af Hensyn til Genopbygningen taler imod Arbejdstidsforkortelse og Ferieudvidelse, ingen Betænelighed har ved at udvide Administrationen med et Beløb paa 4½ Mill. Kr. som her foreslaaet. Tænker man da ikke paa, at der her

skabes en Administration, som lægger Beslag paa Arbejdskraft, der kunde anvendes til mere nødvendigt Arbejde?

Jeg saa i Aftenberlingen for i Gaar, at den havde en anden Indvending. Der var, som af det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard citeret, et Indlæg fra en Forretningsmand om, hvorledes Tipstjenesten virker i Norge; den havde medført store Diskussioner paa Arbejdspladserne, netop om hvorledes man skulde tippe. Jeg er ikke nogen Tilhænger af, at Arbejderne som Slaver skal være lænket til deres Arbejdssted og ikke have Mulighed for at rette Ryggen og veksle Bemærkninger med deres Kammerater; men selv om jeg har den Indstilling, at man ikke bør gaa saa vidt, bør man alligevel tage det Moment med ind under Overvejelserne, som her er ført frem, specielt fra de Sider, hvor man af Hensyn til Genopbygningen er saa bekymret for ikke at opnaa en tilstrækkelig Arbejdsindsats.

Dernæst mener jeg ogsaa, man bør tage Hensyn til Materialespørgsmaalet. Er det i Overensstemmelse med Genopbygningens Interesser, at man bruger Valuta til at købe de Maskiner eller eventuelt Materiale til de Maskiner, der skal bruges ved Tipstjenesten? Er det i Overensstemmelse med Genopbygningens Interesser, at man anvender Arbejdskraft til Fremstilling af saadanne Maskiner? Og hvad Papiret angaar, er Forholdet her i Landet da ikke det, at man skal udvise den allerstørste Agtpaagivenhed med Papirets Anvendelse? Ikke des mindre foreslaar man her en Ordning, der betyder — efter de Erfaringer, man har fra Sverige —, at der vil blive brugt 37 t aarlig. Man regner med, at to Trediedele vil komme tilbage, men alligevel, dette at 12 t Papir — og jeg vil tro endda mere — vil medgaa til denne Tipstjeneste, er jo ganske urimeligt i en Periode, hvor man skærer det redaktionelle Stof ned i Aviserne, fordi der ikke er Papir nok. Jeg ved meget vel, at denne Papirbesparelse, hvis den kan opnaas, ikke vil betyde, at Pressen faar det tilstrækkelige Papir, men jeg ved dog, at det i en Situation som denne, hvor man skal spare paa alle Omraader, er urimeligt at gennemføre saadanne Foranstaltninger, naar man lige saa godt kunde opnaa at støtte Sporten og Idrætten paa rimeligere og mindre krævende Betingelser.

Jeg bliver nødt til til de Ulemper, jeg her har omtalt, at føje et Par Bemærkninger om det, jeg allerede sagde ved første Behandling om vor Stilling til Spil. Der er ingen i vort Parti, der er Modstandere af